Dosarul nr. 21rji-31/26 Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
1-25139799-02-21rji-09012026 Judecător : Corcea Nicolae

**D E C I Z I E**

08 octombrie 2026 *****

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Președintele ședinței de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav şi Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Pîntea Marin, în interesele condamnatului Viziru *****declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2187/2025 din 17 decembrie 2025, privind plângerea condamnatului Viziru *****împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

***Termenul de examinare a cauzei:***
*Prima instanță: 01.10.2025 – 17.12.2025.*
*Instanța de recurs: 09.01.2026 – 08.10.2026.*
***Procedura de citare a părților a fost legal executată.***

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

**A C O N S T A T A T:**

1. Viziru *****Afanasie a depus plângere împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu reducerea pedepsei potrivit prevederilor art. $473^3$ din Codul de procedură penală.
2. În motivarea plângerii, a indicat că, în perioada de timp în care s-a aflat și se află în calitate de deținut în Penitenciarul nr. 4 – Cricova, a fost deținut în condiții inumane de detenție.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2187/2025 din 17 decembrie 2025, s-a admis plângerea depusă de către Viziru *****împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților

fundamentale. S-a constatat faptul că, condamnatul Viziru Leonid, născut la *****, a fost deținut în Penitenciarul nr.4 – Cricova, în perioada de timp din 19.09.2025-27.11.2025(data întocmirii Raportului Penitenciarului nr.4), adică pe o perioadă de 69 zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. S-a redus pedeapsa definitivă stabilită condamnatului Viziru Leonid, născut la *****, cu 7 (șapte) zile, pentru perioada de 69 zile în care condamnatul s-a aflat în detenție în Penitenciarul nr.4 – Cricova, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cu calcularea a 1 (una) zi de reducere pentru 10 zile de detenție. S-a obligat administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție constatate prin prezenta încheiere, în termen de 15 zile.

4. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, avocatul Pîntea Marin, în interesele condamnatului Viziru *****a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea parțială a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2187/2025 din 17 decembrie 2025 cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care a dispune calcularea a 2 zile de reducere a termenului pentru 10 zile de detenție.

5. Conform art.447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.*

6. În termenul acordat de instanța de recurs, instituția penitenciară nu a formulat referință la cererea de recurs înaintată de avocat, în interesele condamnatului.

7. *Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.*

8. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

9. Potrivit art. 448 alin.(1) Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

10. În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1)* ***respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat;*** *b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În*

*cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.*

11. Conform art.469 din Codul de procedură penală, *la executarea pedepsei, instanţa de judecată soluţionează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărîri, şi anume: 1) liberarea condiţionată de pedeapsă înainte de termen (art.91 din Codul penal); 2) înlocuirea părţii neexecutate din pedeapsă cu o pedeapsă mai blîndă (art.92 din Codul penal); 3) liberarea de la executarea pedepsei penale a persoanelor grav bolnave (art.95 din Codul penal); 4) amînarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi persoanele care au copii în vîrstă de pînă la 8 ani (art.96 din Codul penal), anularea amînării executării pedepsei de către acestea, liberarea lor de pedeapsă, înlocuirea pedepsei sau trimiterea pentru executare a pedepsei neexecutate; 5) reabilitarea judecătorească (art.112 din Codul penal); 6) schimbarea categoriei penitenciarului (art.72 din Codul penal); 7) înlocuirea amenzii cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau închisoare (art.64 din Codul penal); 8) înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu închisoare (art.67 din Codul penal); 9) anularea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei sau, după caz, a liberării condiţionate de pedeapsă înainte de termen, cu trimiterea condamnatei pentru executarea pedepsei neexecutate (art.90 şi 91 din Codul penal); 10) căutarea persoanelor condamnate care se ascund de organele care pun în executare pedeapsa; 11) executarea sentinţei în cazul existenţei altor hotărîri neexecutate, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea ultimei hotărîri; 12) computarea arestării preventive sau a arestării la domiciliu, dacă aceasta nu a fost soluţionată la adoptarea hotărîrii de condamnare; 13) prelungirea, schimbarea sau încetarea aplicării măsurii de constrîngere cu caracter medical alienaţilor (art.$10^1$ din Codul penal); $13^1$) internarea forţată într-o instituţie ftiziopneumologică (art.$96^1$ din Codul penal); 14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situaţiei (art.10 şi $10^1$ din Codul penal), precum şi excluderii din hotărîrea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată; 15) liberarea de pedeapsă în temeiul actului amnistiei sau stingerea executării pedepsei (art.295 din Codul de executare); 16) liberarea de executare a pedepsei în legătură cu expirarea termenelor de prescripţie ale executării sentinţei de condamnare (art.97 din Codul penal); 17) explicarea suspiciunilor sau neclarităţilor care apar la punerea în executare a pedepselor;* ***$17^1$) constatarea condiţiilor de detenţie a condamnaţilor;*** *18) alte chestiuni prevăzute de lege care apar în procesul executării pedepselor de către condamnaţi.*

12. Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, Colegiul penal conchide că, judecătorul fondului întemeiat și justificat a respins plângerea condamnatului Zotovici Ian împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condițiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

13. Totodată, reieșind din materialele dosarului în coraport cu raportul instituției penitenciare nr. 4 – Cricova nr. 2/5579 din 27.11.2025, Colegiul penal constată că, prin

sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) din 18.04.2024, în baza art. 320[1] din Codul penal, Viziru *****a fost condamnat la 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei cu închisoare s-a calculat din momentul reținerii acestuia. Sentința a fost menținută prin decizia Curții de Apel Centru din 07.05.2025.

14. Colegiul penal reține că, condamnatul Viziru *****în plângerea sa a solicitat constatarea condițiilor de detenție precare din Penitenciarul nr. 4 – Cricova și astfel, potrivit raportului, condamnatul Viziru *****s-a deținut în instituția penitenciară vizată în perioada 06.03.2025 – prezent (data întocmirii raportului). Termenul executării pedepsei a început la 27.02.2025 și se sfârșește la 26.02.2026.

15. Conform art. 473[2] din Codul de procedură penală, *plîngerea împotriva administraţiei instituţiei penitenciare referitoare la condiţiile de detenţie care, conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului sau ale prevenitului, garantate de art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat sau prevenit, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanţa de judecată în a cărei rază teritorială se află instituţia penitenciară în care se deţine condamnatul sau prevenitul ori, după caz, din care a fost eliberat. Plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie menţionate la alin.(1) trebuie să conţină datele privind perioada şi locul detenţiei, precum şi descrierea detaliată a condiţiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului, cu solicitarea de a obliga administraţia instituţiei penitenciare să înlăture condiţiile materiale contestate. La plîngere pot fi anexate explicaţiile altor condamnaţi sau preveniţi, copiile plîngerilor anterioare, adresate administraţiei instituţiei penitenciare sau autorităţilor de supraveghere, şi răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentinţa sau încheierea. Condamnaţii care au fost deţinuţi cel puţin 10 zile în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, drepturi care reies din obligaţia statului de a asigura condiţiile de detenţie, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei. În cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condiţiilor de detenţie este mai mică de 10 zile, în privinţa perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. Plîngerea referitoare la condiţiile de detenţie care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se depune pe parcursul detenţiei în condiţii contrare prevederilor art.3 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau în termen de 6 luni de la data cînd nu mai sînt deţinuţi în astfel de condiţii, dar nu mai tîrziu de 4 luni de la eliberarea lor din locul de detenţie.*

16. Potrivit art. 473[4] din Codul de procedură penală, *la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părți, cît și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului, precum și de*

*perioada în care condamnatul a fost deținut în condițiile contestate. În urma constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanţelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), instanţa de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, instanța de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), persoanele condamnate la detenție pe viață nu pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, dar pot înainta o acțiune civilă. Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin. (4) și (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăției organului care pune în executare sentința sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. Dacă nu se constată încălcări ale prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul executării pedepsei, instanța de judecată dispune respingerea plîngerii. Încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor băneşti, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare. Pedeapsa redusă în condițiile alin. (4) constituie pedeapsă efectiv executată.*

17. Raportând dispozițiile normelor sus-citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția judecătorului de instrucție prin prisma pretențiilor înaintate în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul penal apreciază concluzia instanței de fond ca fiind una corectă.

18. După cum s-a stabilit supra, condamnatul Viziru *****a fost deținut în Penitenciarul nr. 4 – Cricova în perioada 06.03.2025 – 27.11.2025 (data întocmirii raportului). Prin urmare, Colegiul penal atestă că, prin plângerea din speță, condamnatul

Viziru *****a contestat perioadele de detenție în condiții inumane în Penitenciarul nr. 4 – Cricova, iar prima instanță întemeiat a admis plângerea condamnatului privind condițiile de detenție precare în aceste penitenciare, constatând că, cererea întrunește condițiile prevăzute de art. $473^2$ – $473^4$ din Codul de procedură penală.

19. Colegiul penal ține să menționeze că, CtEDO a menționat în nenumărate rânduri în practica sa, inclusiv instituită în cauzele contra Moldovei că, articolul 3 al Convenției consfințește una din cele mai fundamentale valori ale unei societăți democratice. Aceasta interzice, în termeni absoluți, tortura şi tratamentele sau pedepsele inumane ori degradante, indiferent de circumstanțe şi de comportamentul victimei (*cauza Mozer c. Republicii Moldova şi Rusiei, 23 februarie 2016, § 4727; cauza Rotaru c. Moldovei, 15 februarie 20472, §30; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 62*). La constatarea condițiilor de detenție, instanța națională va ţine cont de faptul că maltratarea trebuie să atingă un nivel minim de severitate pentru a cădea sub incidența articolului 3. Evaluarea acestui nivel minim este, prin natura lucrurilor, relativă. El depinde de toate circumstanțele cauzei, precum ar fi durata maltratării, urmările sale fizice şi psihice şi, în unele cazuri, de sexul, vârsta şi starea sănătății victimei (*cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978, § 162; cauza Ciorap c. Moldovei, 19 iunie 2007, § 63*). Totodată, statul trebuie să asigure ca persoana să fie deținută în condiții care sunt compatibile cu respectarea demnității sale umane, ca modul şi metoda de executare a pedepsei să nu cauzeze persoanei suferinţe sau dureri de o intensitate care să depășească nivelul de suferinţă inerent detenţiei şi că având în vedere exigențele detenției, sănătatea şi integritatea persoanei să fie în mod adecvat asigurate, printre altele, prin acordarea asistenţei medicale necesare (*cauza Kudla c. Poloniei, 26 octombrie 2000, § 94*). Atunci când sunt evaluate condiţiile de detenţie, trebuie luate în consideraţie efectele cumulative ale acestor condiţii, precum şi durata detenţiei (*Ostrovar c. Moldovei, 13 septembrie 2005, § 80*).

20. CtEDO a mai constatat că, anumite condiții de trai ale deținuților constituie tratamente inumane și/sau degradante, și anume: suprapopularea din penitenciare - consideră că fiecare deținut trebuie să aibă un spațiu de cel puțin 4 $m^2$ (*cauza Ostrovar v. Republica Moldova, hotărârea din 13.09.2005, § 80*); celulele nedotate (*cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 46*), cu acces limitat sau lipsa accesului la lumina zilei (*cauza Alver v. Republica Moldova, hotărârea din 08.11.2005, § 53*), puțin sau deloc încălzite, fără sistem de ventilare, insalubre; lipsa posibilităților de recreare; lipsa hranei (*cauza Becciev v. Republica Moldova, hotărârea din 04.10.2005, § 43-44*); lipsa unei asistențe medicale corespunzătoare (*cauza Holomiov v. RM, 07.11.2006, § 120-121*).

21. Instanța de recurs reține că, prima instanță corect a stabilit că, Viziru *****s-a aflat în condiții de detenție contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în Penitenciarul nr.4 – Cricova în perioada 19.09.2025 – 27.11.2025, ce constituie în total 69 de zile, dispunând corect reducerea pedepsei în privința condamnatului cu 1 zi pentru 10 zile de detenție, în care acesta a fost deținut în condiții inumane și degradante în instituțiile penitenciare vizate, prin aplicarea prevederilor $473^4$ alin.(4) din Codul de procedură penală, astfel încât, din

termenul pedepsei stabilite lui Viziru *****să se reducă 7 zile*. Or, potrivit raportului prezentat de către administrația instituției penitenciare, judecătorul de instrucție întemeiat a precizat că, dificultățile cu care s-a confruntat condamnatul pe parcursul detenției sale în penitenciarele vizate, pe perioada de 69 zile, au depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției şi a atins pragul de severitate contrar articolului 3 din Convenție, aceste condiții fiind suficiente pentru constatarea încălcărilor admise în instituției penitenciare enunțate.

22. Colegiul penal respinge argumentul avocatului condamnatului privind aplicarea eronată a mecanismului compensator, în sensul că pentru perioada constatată ca fiind executată în condiții contrare art. 3 din Convenție urma a fi aplicat un raport de 2 zile de reducere a pedepsei pentru fiecare 10 zile de detenție, întrucât un asemenea raport nu rezultă din circumstanțele concrete ale cauzei și nu se impune în mod automat prin simpla constatare a încălcării art. 3 din Convenție. Or, la stabilirea cuantumului compensației, instanța urmează să țină cont de caracterul efectiv, suficient și proporțional al remediului acordat, raportat la durata detenției în condiții necorespunzătoare și la intensitatea suferințelor suportate de condamnat. În speță, judecătorul de instrucție, apreciind în ansamblu circumstanțele reținute în raportul administrației penitenciare, a stabilit reducerea pedepsei în proporție de 1 zi pentru fiecare 10 zile de detenție, ceea ce, pentru cele 69 de zile constatate, a determinat reducerea termenului pedepsei cu 7 zile.

23. Colegiul penal consideră că această modalitate de compensare este una adecvată și proporțională cu încălcarea constatată, asigurând un remediu efectiv condamnatului, fără a exista temeiuri obiective pentru majorarea cuantumului compensației până la 2 zile pentru fiecare 10 zile de detenție. Simplul fapt al constatării unor condiții de detenție contrare art. 3 din Convenție nu presupune, prin sine, aplicarea celui mai ridicat cuantum de reducere a pedepsei, acesta urmând a fi individualizat în raport cu circumstanțele concrete ale detenției și gravitatea încălcării constatate.

24. Prin urmare, în lipsa unor argumente pertinente și a unor circumstanțe concrete care să justifice aplicarea unui coeficient mai mare de compensare, instanța de recurs apreciază că reducerea pedepsei cu 7 zile, dispusă de prima instanță în temeiul art. $473^4$ alin. (4) din Codul de procedură penală, constituie o măsură compensatorie suficientă, efectivă și proporțională cu perioada și condițiile de detenție constatate, motiv pentru care argumentul apărării urmează a fi respins ca neîntemeiat.

25. Din considerentele enunțate, instanța de recurs constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

26. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează soluția emisă, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

27. În prezența circumstanțelor sus-enunțate, instanța de recurs statuează asupra temeiniciei încheierii judecătorului primei instanțe, considerente pentru care, recursul declarat avocatul Pîntea Marin, în interesele condamnatului Viziru *****urmează a fi respins ca nefondat.

28. În baza art. art. 448, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

**D E C I D E :**

Respinge ca nefondat recursul avocatului Pîntea Marin, în interesele condamnatului Viziru *****declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) nr.21ji-2187/2025 din 17 decembrie 2025 și se menține această încheiere fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

| | |
|---|---|
| Preşedintele şedinţei, judecător: | Băbălău Denis |
| Judecător | Schibin Vladislav |
| Judecător | Buzu Elisaveta |